

Zondag 17 oktober 2021

Eerste lezing: *Jesaja 53,10-11*

De Heer wilde hem breken, hij maakte hem ziek. Hij offerde zijn leven voor hun schuld, om zijn nageslacht te zien en lang te leven. En door zijn toedoen slaagde wat de Heer wilde. Na het lijden dat hij moest doorstaan, zag hij het licht en werd met kennis verzadigd. Mijn rechtvaardige dienaar verschaft velen recht, hij neemt hun wandaden op zich.

Evangelie: *Marcus 10, 35-45*

Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, kwamen bij hem en zeiden: ‘Meester, we willen dat u voor ons doet wat we u vragen’. Hij vroeg hun: ‘Wat willen jullie dan dat ik voor je doe?’ Ze zeiden: ‘Wanneer u heerst in uw glorie, laat een van ons dan rechts van u zitten en de ander links’. Maar Jezus zei tegen hen: ‘Jullie weten niet wat je vraagt. Kunnen jullie de beker drinken die ik moet drinken of de doop ondergaan die ik moet ondergaan?’ ‘Ja, dat kunnen wij’, antwoordden ze. Toen zei Jezus tegen hen: ‘Jullie zullen de beker drinken die ik zal drinken en de doop ondergaan die ik zal ondergaan, maar wie er rechts of links van mij zal zitten, kan ik niet bepalen, die plaatsen behoren toe aan hen voor wie ze zijn bestemd’. Toen de andere leerlingen hiervan hoorden, werden ze woedend op Jakobus en Johannes. Jezus riep hen bij zich en zei tegen hen: ‘Jullie weten dat de volken onderdrukt worden door hun eigen heersers en dat hun leiders hun macht misbruiken. Zo mag het bij jullie niet gaan. Wie van jullie de belangrijkste wil zijn, zal de anderen moeten dienen, en wie van jullie de eerste wil zijn, zal ieders dienaar moeten zijn, want ook de mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen’.

Overweging

In het tweede deel van het Marcusevangelie gaat Jezus met zijn leerlingen op weg naar Jeruzalem. We zien in het evangelie dat Jezus veel tegenstand ondervindt, met name van de toenmalige machthebbers. Op zeker ogenblik begint hij in te zien dat het met hem slecht zou kunnen aflopen. Onderweg spreekt hij met zijn apostelen over zijn mogelijk lijden dat hem daar in Jeruzalem te wachten staat. De leerlingen kunnen het maar niet begrijpen. Destijds keek men hoopvol uit naar een zoon van David, een nieuwe koning die de Romeinse overheerser zou verdrijven. Een Messias, die het volk van Israël zou verlossen. Het is in deze dramatische situatie dat de apostelen Jakobus en Johannes bij Jezus komen met de vraag: Wanneer u heerst in uw glorie, dat wil zeggen als u eens koning bent en de macht in handen hebt, bezorg ons dan een goede plaats. Jakobus en Johannes willen achter de rug van hun vrienden om voor zichzelf alvast een goed baantje versieren bij Jezus. Wie zien het vaker. Ook in onze tijd. Als je wilt scoren, hoger op wilt komen, streeft naar status en aanzien, dan moet je slimmer zijn dan de ander. Je ziet het in de politiek, in de economie en in de kerk. Jezus maakt de apostelen duidelijk dat hun vraag naar de beste plaats niet belangrijk is. De Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen. Wie van jullie de belangrijkste wil zijn, wie onder u groot wil worden zal ieders dienaar moeten zijn. Heersen of dienen. Dat zijn twee levenshoudingen waarover het gaat. Een leven dat gericht is op domineren en eigen belang of een leven dat aandacht heeft voor anderen. Niet toevallig geeft Jesaja in ‘Het lied van de Lijdende Dienaar’ een totaal ander beeld. Jesaja heeft het over God die zijn dienaar wilde breken en hem ziek maakt. Alsof God genoeg zou scheppen in het lijden van mensen. Dat is niet het geval. Wel wordt gezegd dat de weg naar het heil verloopt via lijden. De dienaar van God, is een ander woord voor de Messias. Een Messias die geen koning wordt, maar wordt vernederd en moet lijden. Jezus heeft het lijden en de dood niet gezocht. Hij heeft enkel maar gezegd en gedaan wat hij zijn roeping vond.

Dat dit risico meebracht wist hij wel. Hij nam het lijden op de koop toe. Zo gaat dat als je een visioen, een grote liefde hebt. Je ziel openstelt, je laat raken, aanraken door de ander. Zo laat Jezus zich aanspreken door mensen aan de rand van de samenleving. Zijn aandacht gaat heel zijn leven allereerst uit naar kleine en door anderen kleingemaakte mensen. We zijn ermee vertrouwd geraakt hoe Jezus zijn leven geeft, hoe hij lijdt en sterft. Maar van daaruit moeten we ook terugkijken naar de manier waarop hij weldoende rondging, zich om het leed en de pijn van mensen bekommerde. Hoe hij de minsten het meest liefhad en er zich mee vereenzelvigde. Zo diende hij de mensen en was voor hen zo goed als God. Al doende hield hij ook de naam van God hoog die zich bekend gemaakt heeft als 'ik ben er', op mij kun je rekenen. Ik trek met je mee. De levenshouding van Jezus is gebaseerd op het besef dat het leven een gave is, een goddelijke gave. Het leven is ons gegeven, laat ons proberen om ook te geven en te delen. Wij geven ons leven van dag tot dag stukje bij beetje aan wie wij lief hebben in onze eigen kleine kring van dierbaren en aan mensen in nood buiten onze eigen vertrouwde kringetjes. We geven ons leven vaak door een hartelijke groet, een simpel gebaar, een enkel welgemeend woord. Soms doen we grotere dingen als die nodig zijn, als daar een beroep op gedaan wordt. Ook weet je dat de weg soms moeilijk is en heb je wel eens de drang om ervoor weg te vluchten. Houd moed en ga altijd door op de weg waarvan je aanvoelt dat dit de goede weg is. Geleidelijk gaan we dan merken hoe we door zó te leven gelukkig worden, vreugde vinden en een vrij mens worden.

Tenslotte uit Psalm 33 een loflied op God: Gij, die liefde zijt. Een minnaar van mensen. Altijd komt uw woord en komt het goed. Gij wijkt niet af van uw hart. Gij ons aangezicht zoekend, Gij kent ons hart. Onze diepste vreugd rust in Hem. Ik zal veilig zijn en vrij.